

W zakresie skargi o zadośćuczynienie skarżąca podnosi, że Parlament Europejski przekroczył rozsądny termin dla udzielenia odpowiedzi na jej wnioski o wyjaśnienia i ponowne zbadanie jej sytuacji, a zachowanie to jest sprzeczne z wymogami europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Skarżąca domaga się zadośćuczynienia za krzywdę poprzez zasądzenie symbolicznego jednego euro. Skarżąca domaga się również odsetek za zwłokę od kwot należnych na podstawie przepisów z 2002, 2004 o 2005 r. dotyczących OEK.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — NOS przeciwko Komisji

(Sprawa T-237/06)

(2006/C 294/106)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Nederlandse Omroep Stichting (przedstawiciele: J. J. Feenstra i H. M. H. Speyart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w szczególności art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 2 i 3 oraz odpowiadających im motywów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Nederlandse Omroep Stichting (NOS) wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie środków finansowych ad hoc przyznanych niderlandzkiej radiofonii publicznej (pomoc państwa C 2/2004 [ex NN 170/2003]).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi po pierwsze naruszenie art. 88 ust. 1, 2 i 3 WE oraz rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾. Jej zdaniem Komisja nieprawidłowo zinterpretowała i zastosowała rozróżnienie pomiędzy nową pomocą a istniejącą pomocą. Pomoc ad hoc, która jest przedmiotem zaskarżonej decyzji, jest częścią całego systemu finansowania niderlandzkiej radiofonii publicznej. Ten ogólny system został uznany przez Komisję za istniejącą pomoc. Pieniądze, które Komisja kwalifikuje jako środki finansowe ad hoc, zostały przyznane zgodnie z tym samym systemem i musiały zostać uznane za istniejącą pomoc.

Po drugie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 WE i 88 WE, ponieważ Komisja nieprawidłowo zinterpretowała i zastosowała wyrok w sprawie Altmark⁽²⁾. Komisja niesłusznie i przyjmując błędny punkt wyjścia stwierdziła, że środki finansowe ad hoc należy uznać za pomoc państwa. Zdaniem skarżącej kryteria, które Trybunał wypracował w wyroku Altmark, nie mogą mieć zastosowania w niniejszej sytuacji. Zamiast tego jako punkt wyjścia należało przyjąć Protokół Amsterdamski⁽³⁾ w sprawie finansowania radiofonii publicznej.

Po trzecie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 WE i 88 WE, art. 253 EG oraz rozporządzenia nr 659/1999 z powodu braku związku pomiędzy przyznaniem środków finansowych ad hoc, a nadmierną kompensacją stwierdzoną przez Komisję. Nadmierna kompensacja, którą wiąże się z powstaniem rezerw u nadawców radiofonii, nie jest w wystarczającym zakresie wynikiem przyznania pieniędzy, które Komisja określa jako środki finansowe ad hoc.

Po czwarte Komisja naruszyła art. 87 i 88 WE, ponieważ niesłusznie uznała dochody pochodzące z praw autorskich jako pomoc państwa. Ponadto przyznanie środków finansowych ad hoc nie sprzyja skarżącej jako przedsiębiorstwu w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, a przyznanie publicznych środków finansowych nie prowadzi do zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Po piąte podnosi ona naruszenie art. 86 ust. 2 WE wynikające z niewystarczającego zbadania proporcjonalności. Także w świetle Protokołu Amsterdamskiego w sprawie finansowania radiofonii publicznej Komisja niesłusznie nie powiązała braku negatywnych skutków nadmiernej kompensacji z interesem związanym z wykonaniem zadania publicznego i z ogólnym interesem Wspólnoty po stwierdzeniu, że nie wystąpiło zakłócenie konkurencji. Skarżąca uważa, że Komisja powinna była w niniejszym przypadku uwzględnić ograniczony zasięg niderlandzkiego obszaru językowego i fakt, że utworzone rezerwy zostałyby wykorzystane w bliskiej przyszłości i z tego względu znikłyby.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie przepisów proceduralnych ustanowionych w art. 88 ust. 2 WE oraz praw do obrony, ponieważ Komisja rozszerzyła zakres dochodzenia na inne aspekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1);

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. str. I-7747

⁽³⁾ Protokół w sprawie systemów radiofonii publicznej w Państwach Członkowskich załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską